

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ЩО ЄДНАЄ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ В ОДНУ МОГУТНЮ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ, ПОЧАВ СВІЙ ПОХІД ДО 100,000 ЧЛЕНІВ. УКРАЇНЦІ КАНАДИ! ДОКЛАДІМ ВСІХ СИЛ, ЩОБ НАША УЧАСТЬ У ЦЬОМУ ПОХОДІ ДАЛА НАЙБІЛЬШИЙ ВКЛАД У РОЗБУДОВУ І ЗАКРІПЛЕННЯ ЦЬОЇ ТВЕРДИНИ!

КАНАДІЙСЬКА

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XIV

БЕРЕЗЕНЬ, 1967

Ч. 3 (128)

Богдан Зорич

УНС В КАНАДІ

Навантажені працюю будинок, постійним успіхом, стривожені універсальною бездієльністю нашої доби, маємо мало часу зробити зупинку, глянути на пройдену дорогу, на всі її провулки, збалансувати успіхи, невдачі — вийти з загальних висновків на широкі шляхи нових дій, нових завдань.

І саме, я хотів би, у короткій формі подати резюме з праці УНСОюзу в Канаді, поділитися із українською громадою цими здобутками, які нам залишив 1966-й рік, а над якими безперервно з запалом і посвятило працювала ціла організаційна система УНСОюзу в Канаді.

Водночас я хочу теж з'ясувати наші нездійснені плани, підкреслити наші недоволки в реалізації наших задумів і, вкінці вказати на нові напрями, нові аспекти організаційної праці УНСОюзу на терені цілої території Канади.

Пройдений 1966-й рік на карті цілої системи УНСОюзу залишив як один із найбільш продуктивних, творчих і видатних років роботи УНСОюзу в Канаді за весь час свого існування у цій країні. Ми, канадійські союзовці, спільними зусиллями і гармонійною співпрацею організували 1,160 нових членів і цією цифрою здобули 25% загальної, організованого числа обох теренів за 1966-й рік.

Це викоме організаційне досягнення, після покриття усіх природних втрат, що їх кожна забезпечена організація мусить поносити, вкінцевому баліє до нас на 1967-й рік 600 нових членів чистого приросту.

Об'єктивно треба ствердити, що на 60 існуючих у Канаді Відділів УНСОюзу, що розкинені в сімх провінціях, організаційну працю пророблювала тільки частина наших клітин, яка в організаційних змаганнях брала живу участь, без спокійної змагалася за збільшення і скріплення своїх клітин і до розбудови УНСОюзу в Канаді докладала багато праці та зусиль.

Свої успіхи завдячуємо теж історичному процесові, який переходив УНСОюзу за 72 роки свого існування, а який, перейшовши різні етапи свого розвитку і зазнавши великих ударів із внутрішньої, став усеукраїнською, загальною - національною організацією і ця національно демократична лінія УНСОюзу, хоч змінювалася часи й люди, змінювалася обстановка й потреба, хоч за той час не раз наступала перестановка вартостей, але залишалася принципова підстава, яка стала основною базою цієї заморської твердині україн-

ПОНАД 100,000 ЛЮДЕЙ РІЧНО ВМРАЄ ВНАСЛІДОК ВИПАДКІВ

на шляхах, при праці, вдома й при розривках — Інформус Департамент Здоров'я ЗДА, а мільйони бувають легше чи важче пошкодженими. Ніхто не є забезпечений від випадку, тому кожний потребує АКЦИДЕНТОВОГО ЗАПЕЗПІЧЕННЯ. Зверніться за ним ще сьогодні до УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Завтра може бути запізно!

Ярослав Падох

НАДІЇ НА КАНАДУ

Нашій союзовій Канаді присвячене це число „Трибуни УНСОюзу“ з подвійною метою. Перша мета — це призначення за канадійський труд для добра УНСОюзу в минулому, а зокрема в 1966 році, а друга — це публічне висловлення наших надій, які не від сьогодні з'являються, а великою канадійською землею та її українською громадою.

Добре заслужилася для УНСОюзу, а в парі з цим й для всієї української організованої громади, наша союзова Канада в минулому році. Вона, як передовий змагун побила майже всі рекорди і придбала більшість нагород призначених за працю. На три нагороди для переможних округ, дві здобула Канада. Одну — Округа Торонто за найбільше число придбаних членів, а саме 704, а другу — Округа Монреалю за найкраще відсотково виконану квоту придбаних нових членів у минулому році. Придбавши 246 членів, ця невелика Округа виконала свою квоту в імпульсному відсотку 190%. Також третя канадійська округа, для якої не вистачило нагород (бо третю здобула Округа Нью Йорку), також дуже прикладно виконала свою річну квоту, бо її перевищила на цілих 37 відсотків.

Не гірше справилися з мінусорічними завданнями поодинокі союзові ділячі. Об'єктивні організатори і гол. радний Василь Дідюк здобув найбільше число членів на всю Канаду та ЗДА, саме 303, а відповідний організатор, гол. радний Дмитро Попадінець здобув у свою чергу найбільше число нових членів поміж всіма відділовими організаторами, а саме 75 і став поміж ними першом.

Також Відділи Канади придбали великі успіхи в минулому році. Єдиний Відділ, який в минулому році здобув сотню членів, був канадійський, а саме 402 в Етубіколо Торонто, а за ним другим був Відділ 434 в Монреалі, якому забракло до сотні тільки три члени. По чверті сотні здобули Відділи 445 в Вінніпегу та 461 в Велланді. Ось так перші чотири Відділи у всім УНСОюзу були канадійські.

Додати б, що не тільки найуспішнішими, постійними та найкращими відділовими організаторами УНСОюзу в 1966 році були канадійці, але також найуспішнішою жіночою - організацією була канадійка пані Анна Бурій з Етубіколо, яка придбавши 58 членів (крім того 26 здобув її чоловік!) придбала ім'я найуспішнішої жінки - організаторки в 1966 році та здобула призначену за це премію: Англомовну Енциклопедію Українознавства. Щоб закінчити цю довгу листу успіхів союзової Канади додаймо, що на чотирьох організаторів, які здобули премію „Гостинний побут на „Союзівці“, три організатори походять з Канади.

В Канаді працюють з поважним успіхом, крім заст. гол. передсідки і директора Канадійської Канцелярії Богдана Зорича та обласного організатора й головного радного Василя Дідюка, також постійні організатори: пані Софія Куца в Торонті та Осип Скварський в Монреалі, які також виявляють поважні успіхи. В далекому Вінніпегу працює наш гол. контролер мгр. Іван Геврик, який придбав минулого року

75 членів. Також постійний організатор Єфим Омелеченко з Грімсбі заповідає у цій році збільшену активність.

Минулорічна прикладна активність Канади, яка не тільки обмежувалася до старих теренів союзової праці, яка там йде від понад 50 років, але посунулася далеко на Захід, який віддавав заст. гол. передсідки Богдан Зорич у своїй тримісячній поїздки, принесла також значне збільшення не тільки нових членів, а й 59 Канадійських Відділів придбали в 1966 році 1,154, але також поважний чистий прирост, який підніс число канадійського членства з кінцем минулого року до загального числа активних членів, 7,966, а всього членства разом із членами, які є на виплоченому та продовженому забезпеченні, до числа 8,361. Також загальна сума забезпечення значно збільшилася як і пересічна сума нових грамот. Отож Канада є на добром шляху йти вже може в цьому році до давно планованого й бажаного числа 10,000 членів. Вже сьогодні УНСОюз є найбільшою українською братською організацією не тільки в усій Америці, але також в самій Канаді. Відновлена помітна активність канадійських Відділів УНСОюзу дає змогу це передове місце закріпити та постійно скріпляти.

Канадійці, уряд й населення з гордістю підмічують при кожній нагоді свої величезні простори, свої незлічені багатства та свої невичерпні можливості росту. Це саме відноситься також до українського життя в Канаді, а в межах його й до Українського Народного Союзу, який пов'язався з українською Канадою сотнею видних й невидних ниток. Згадати хоч би Англомовну Енциклопедію Українознавства, якої другий том небагато відійде до Канади до друку, або вже поважне число церковних та громадських установ, яких розвиток тісно пов'язаний з моральною та матеріальною допомогою УНСОюзу. Наші надії на нашу українську, союзову Канаду не обмежені й незмінені. Якщо праця, проведена в ній у минулому році, буде продовжуватися й скріплюватися у цьому й наступних роках, вони напевно здійсняться повністю. Наші найкращі бажання йтимуть слідом нового канадійського труду для добра нашої громади.

МИХАЙЛО СТАР МОЖЕ БУТИ ПРЕМ'ЄРОМ КАНАДИ

Торонто. — Як повідомив місцевий щоденник „Дейлі Стар“, чільний діяч Прогресивної Партії, колишній міністер праці федерального уряду Канади Михайло Стар вирішив кандидувати на провідника тієї партії, на виборах, що відбудуться у вересні в Торонті. Однак, Михайло Стар кандидуватиме лише тоді, коли на той високий пост не буде кандидувати сучасний провідник і колишній прем'єр Канади Джон Діфенбекер. Коли б же Михайла Стара було обрано лідером Прогресивної Консервативної Партії, то за переможцями канадійської преси, він має вигляди з-поміж п'ятиох кандидатів стати прем'єром канадійського уряду — 1-шим Прем'єром українського походження.

КАНАДІЙСЬКІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ



Богдан Зорич
заст. гол. передсідки
і директор Канадійської
Канцелярії УНС



Іван Геврик
Головний контролер



Василь Дідюк
Головний радний



Дмитро Попадінець
головний радний

Володимир Сохан

СТАТИСТИКА НАЖЕ: „ЛИЦЕМ ДО КАНАДИ“

Подані в цьому числі „Канадійської Трибуни УНСОюзу“ статистичні таблиці про ріст і стан членства УНСОюзу в Канаді можуть на перший погляд здаватися мертвими і нецікавими цифрами. Коли ж прочитати їх більше уважно і проаналізувати, та зробити відповідні порівняння, то не треба вважати „компютера“, щоб дістати відповідь, що наші очі треба тепер звернути на Канаду. Членство УНСОюзу в Канаді почало рости швидким темпом, як в Америці, доказом чого є числа нових членів і стан всього членства за останні п'ять років. Коли ж до цього взяти під увагу, що число канадійських членів в УНСОюзі становить 10 відсотків всього членства УНСОюзу, а українці в Канаді в процентному відношенні до всіх українців не терені двох країн (ЗДА і Канади) є більше як 20 відсотків, тоді і тут цифри вказують нам шлях на Канаду для наших організаторів і союзових „каменярів“.

Українці в Канаді забезпечуються вже на вищій сумі, як їхні брати в Америці. Пересічна сума грамот, виданих у 1966 році в цілому УНСОюзі виносить \$1,780, а канадійські нові члени мають пересічну суму забезпечення вищу, бо \$2,240. Пересічна сума забезпечення всіх членів у Канаді виносить з кінцем 1966 року \$1,410, а пересічна всіх членів УНСОюзу в тому ж часі осягнула лише суму \$962. Цей стан підтримують теж зібрані за 1966 рік вкладки життєвого забезпечення цілого УНСОюзу в порівнянні із Канадою. В цілому УНСОюзі за цей рік було зібрано вкладок на суму \$2,609 521.80, на Канаду з цієї суми припадає багато більш як процентове відношення числа членів, бо аж \$374 047.50.

В дальших порівняннях союзової Америки і Канади варто вказати на те, що серед членства цілого УНСОюзу близько 45 відсотків членів становлять жінки, тоді коли в Канаді жіноцтво сягає лише 39 відсотків членства УНСОюзу. Ця різниця у процентному відношенні „двох країн можна пояснити тим, що українці в Канаді звертають більш уваги на забезпечення головних родин. Це підтверджували і дані, що вже серед молоді, коли в Канаді жіноцтво сягає лише 39 відсотків членства УНСОюзу, ця різниця у процентному відношенні між хлопцями і дівчатами — членами УНСОюзу майже рівне. Це дуже відрізняє від радних свідчень, що батьки думають однаково, так хлопців як і дівчат, по-

Посип Лисогір

НАЙБЛИЖЧА МЕТА

Як далеко сягає моя пам'ять, українців у Канаді завжди оточували серпанок романтизму і драми. Нас, українців в Америці, завжди цікавили й викликали подвиги піонерських подвижників наших братів по той бік ріки св. Лаврентія, їхні здобування нових обріїв, як вони на західних преріях практично голіруч перетворювали величезні обшири чагарників і пралісів у першорядну ріллю, як вони будували села і міста, творили нове життя і творять його досі. Разом з їхньою трудолюбивістю і сміливістю, ми подивлялися і подивляємо їхнє вміння зберігати та поширювати і передавати найкращі зразки української культури та українських звичаїв і українського способу життя, ми подивляємо і заздрили їм їхнього поступу та їхніх досягнень в загальноканадійському політичному чи виховному житті. Для нас усіх може і повинен послужити прикладом факт, що не лише друга, але й третя та всі дальші генерації українців у Канаді плинно володіють українською мовою. Ми можемо тільки пишатися тим, що український нарід видав таких сильних своєю волею людей, які навіть у не завжди пригрозних обставинах у Новому Світі потрапили зберігати та передати своїм нащадкам таку багату спадщину.

Український Народний Союз уже, можна б сказати, від початків свого створення і, зокрема від яких 70 років тому, як український ісход у канадійській прерії почався на більшій скалці, найближче цим українським поселенцями цікавимося, ними опікувався і їм у кожній потребі допомагав. Це ж ніхто інший, як тодішній редактор „Свободи“, організатор УНСОюзу, о. Нестор Дмитрів у 1897-му році вправив першу на канадійській землі українську Службу Богу, відвідуючи українських поселенців в Канаді згідно з ухвалою конвенції УНС. Це й сьогодні тільки із великим зворушенням можна читати описи цього українського літописця в Новому Світі про його віднини в Канаді, про радість, яку ці відвідини справили для самітних і осамітнених українських душ про нові надії і нове завзяття, що їх ці відвідини викликали.

Висилаючи о. Дмитрова до Канади, УНСОюз уже тоді думав про поширення на Канаду своєї організаційної мережі. Це ж було основною метою УНСОюзу, який ставив собі за завдання об'єднати в одну народну організацію всіх українців, де б вони не жили, звідки б вони не походили. Але, пропливши це багато води в Гудсоні і в річці св. Лаврентія, заки приступлено до практичного здійснення цього задуму в Канаді, бо щойно в 1916-му році організовано в Торонті перший Відділ УНСОюзу. Наші фермери - піонери в Західній Канаді не мали за великого ентузіазму до життєвого забезпечення і не мали багато часу на організаційне й товаришеске життя.

Від 1916-го року і, практично, від закінчення другої світової війни УНСОюз почав уже могутнішими кроками та щораз ширше охоплювати організаційно весь канадійський терен. Сьогодні УНСОюз в Канаді нараховує 8,300 членів, що організовані у своїх 55 Відділах в усіх провінціях Канади.

Важливі передумови для дальшого росту і розвитку УНСОюзу в Канаді створила минулорічна 26-та Конвенція. На ній встановлено пост канадійського заступника головного передсідки, відповідального за координацію союзової активності та її постійне розгортання. На цей пост обрано Богдана Зорича, одного з найвидатніших та найуспішніших союзових діячів і секретарів Відділу. Інших трьох молодших союзових діячів з Канади ввійшли в склад Головного Уряду, як Іван Геврик з Вінніпегу був обраний на головного контролера, а Василь Дідюк з Торонто і Дмитро Попадінець з Монреалю на головних радних. Нові заходи дали нові результати. У 1966-му році організовано в Канаді понад 1,000 нових членів, найбільше за всі часи. Головний радний В. Дідюк здобув перше місце між усіма повночасовими організаторами, приєднавши до УНСОюзу понад 300 нових членів. За ним успішно крокував головний радний Дмитро Попадінець у своєму монреальському районі, здобувши майже сотню нових членів, а його округа майже на сто відсотків перевищила свою організаційну квоту. Успішних організаційних успіхів добився головний контролер Іван Геврик в Вінніпегу. Тримісячній під дальшої організаційної ріст УНСОюзу в Канаді від Атлантики до Пасифіку поклав заступник гол. передсідки і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич, відбувши восени минулого року тримісячну організаційну поїздку на Захід Канади.

І це його найближча мета.

Джет поніс мене на береги Тихого океану. В повноті краси царювала осінь з пригнітаними особливостями тихоокеанського клімату.

На летищі ждав на мене союзний піонер, секретар Відділу 498 у Ванкувері, Осип Касюхич із своєю дружиною, ентузіаст союзної праці, зразковий секретар, прикладний виконавець усіх союзних настанов та перовий український громадянин у цьому портовому місті, як своїм географічним положенням не має рівного жаб в усій Канаді. Отож заїхав я до відділового секретаря і інформації, і всіх просили включити себе, свої родини та своїх друзів і знайомих до великої союзової родини.

Відвідував я оо. Василіяна православного о. протоієрея Хруставого, рідженця в Канаді і в Україні, лікарів, адвокатів, підприємців і робітників. Особливо опіки зазнав від родини д-ра В. Ревуцького, який з професором Ванкуверського університету і написав англійською мовою наукову монографію про український театр. Ця книжка заслужовує на те, щоб українська більшість допомогла її видати як акаде-

Улас Самчук

У-ЕН-ЕС В КАНАДІ

Коли молимося майже щодня, «хліба нашого щоденного дай нам сьогодні», тим самим хочемо сказати, що це питання в житті людини надзвичайно важливе, відоме і добре відоме. Відомо, що першорядного значення. І не важко, чи буде це зватися «хлібом щоденним», економікою чи біологічною виживанням, основна його суть зводиться до того, щоб однієї, центральної і не-заперечної закону боротьби з усім, що живе на нашій планеті за своє існування.

Що економіка, господарство і всі пов'язані з цим функції діяння людини мають значення першорядне — для цього не треба доказів. Питання лише, як саме ці проблеми, а й а д о ц і л ь н і ш ь здійснити практично. Саме тепер ціле людство планеті по самі, духа заняті рішення цього завдання. Чи буде це «хлібом щоденним» Мад Тее-тунга, чи війна в В'єтнамі, чи боротьба прем'єра Великої Британії Вільсона з президентом де Голлем за Спільний ринок Європи, а чи всі ці акції ринків, банків, індустріальних концернів на всій землі, все це разом творить одну велику цілість змагання чотирих бильйонів маси людей-земної кулі за своє існування.

І горіть тим з цієї маси, як цього питання не усвідомлюють до кінця. Або вибирають не ті найкращі засоби для його практичного рішення. Маммо Америку з її невичерпними добрими економічними, але й маммо Індію з її пів бильйон голодних людей. Маммо стабільні, монументальні господарські системи старого західного світу, але й маммо хронічно хилі, експериментальні вигадки комуністичних диктатур. Дуже і дуже не все одно, хто і як шукає «хліба насушного», а тим самим не все одно, як нагороджується його наснага силами неба.

У нашій благословенній Америці, чи буде це у ЗДА, а чи в Канаді, це питання в основному — рішені. Економіка цього континенту вже осідлає чимось третє століття керується тими самими, практично випробуваними засадами: особиста, конкретна, практична ініціатива кожної розумної людської одиниці. Сума таких ініціатив це загальна, суспільна економіка. На засади цієї метастабілізації континент створив велетенську систему господарства з його гігантськими потенціалами діяння сліве на всій землі заселений людьми. Мабуть нема такого закутка на нашій планеті, куди б не сягали інтереси цього господарства.

Ініціатива одиниці і її зосередження у певних цент-

мічного характеру твір. За старанням д-ра В. Ревуджика й його дружини пані Валі, що є, слухачкою цього університету, я оглянув велику університетську бібліотеку, славистичний відділ, поодинокі університетські нові будови, а теж дав вишукану приміщення завданням п-тру Ревуджика і прекрасний осяйний погляд оглянути японські парки та індійські традиційні дерев'яні символи.

Увесь час мого перебування у Британській Колумбії: Ванкувері, Верноні, Келовні, Кемпелсі, Ревелстоку — це було безперервне намагання знайти гурт людей до праці, до практичної союзової роботи. Це був мій основний принцип, бо в деяких місцевостях, як ось у Ванкувері, є потреба й можливість організувати два нові союзові Відділи: один в Нью-Вестмінстері, а другий у Ричмонді. І хоч як вичувається брак людей до праці, я покладаю велику надію на мого старого друга Стефана Солтиса, енергійного українського діяча, який з посватою співпрацював з одним із перших піонерів союзової кампанії на заході Канади інж. В. Косацем.

На терені Ванкуверу — у Ричмонді душпастирське о. декан С. Чеховський, досконалий знавець розміщення українських поселенців у Британській Колумбії. Він допоміг мені багато в опрацюванні плану наших заходів у Ванкувері, та нашої експансії на захід. Він знає докладно, скільки наших людей є й

Д. Попадиченко

ПЛАНУВАННЯ

Якщо ви, шановний читачу, хоч трохи цікавитесь значенням того слова — планування — і застосуєте його до всього, що вас оточує, то переконатесь, що всякі обчислення на базі минулого і теперішнього дадуть чи передбачать сподівані на не менше 90%, якщо не станеться якогось особливого випадку.

Для таких обчислень використується конкордант статистика по всіх видах життя країни нашої, суміжних і загальна міжнародна, яку ведуть Об'єднані Нації. Одним із цілей є планування на забезпечення економіки загальної, а життєвої окрема, однакове, чи це є приватне, чи суспільне майно або форма господарювання.

І ось, в комплексі комп'ютерного організаційного планування в системі УНСоюзу: 100 тисяч членів у 75 році існування, виникає овиди так від років вказування і надіяна «ціліна» — українська Канада, а окрема її західно-північні території.

Остання Конвенція пішла назустріч представникам Канади введенням статуту нового посту в Головні Екзекутивні — третього містопредсідника для канадських членів, і забезпеченням одного посту на всіх п'ять в Гол. Контрольний Комісії та двох,

від нестачі власного капіталу, власної пасивності і підтримки, друго- і третю-рядного становлення у світі великих господарських аспірацій.

Напрошується неухильне чергове питання: а також і побажання: чи наша українська спільнота Канади зуміє поважніше, конкретніше, доцільніше і свідоміше використати досвід УНСоюзу і займатись піднесенням свого потенціалу на ширшій і вищій позичці. Існують всі дані твердити, що вже надійшов час, коли ініціатива нашого господарства може і повинна дати значний імпульс вислідів, ніж це було до цього часу. УНСоюзу в Канаді вже знайшов гідне призначення своєї роботи, він організував тисячі і тисячі активних громадян у своїх шерегах, але це ще далеко не завершення його твір діяльності. Нові тисячі повинні влитися в його активні лави роботи. Економіка це сила, це гідність, це підстава для розгорнення акції всіх діяльних життів — культурі, політиці, освіті. І є підстава думати, що ця акція на добрій дорозі. Добра, розумна думка, творча ідея знаходять і знайдуть завжди добрих, творчих, розумних людей.

компанії. Він увесь час живе в Британській Колумбії у таких місцевостях, куди мало хто з організаторів вибирається на організаційну працю.

В усіх гористій Британській Колумбії у долинах, серед непроглядних зелених садів живуть українці. Гірське повітря і вітри гартують тут людські організми, витесують стрункі постаті, задивлені на верхи високих гір, щоб з них набирати сили до життя, до праці. Пройдешся попри їхні господарства та оселі, я спинаю думки: як би так їх усі зібрати в одну велику союзову сім'ю, ото був би могутній національно-економічний бастион над безмежними Пасифіком, серед гір і верховин Скелястих гір!

І тут, у Верноні, я відбував засідання, відбував секретарку Відділу ч. 391 Катерину Прихидію, яка недомогає здоров'ям та й праця в хаті не дуже сприяє тому, щоб вона могла більше часу посвятити організаційній діяльності. Відвідував мене Клинчик, людина, віддана союзовій ідеї, але без можливостей поліпшити анемічне життя Відділу. На скликання мого сходились прибули майже всі члени Відділу, яких я поінформовав про стан Відділу, який вказав шляхи до активізації союзового життя, розповів про велику допомогу о. парона М. Білика, завдяки якому організовано 6 нових членів на 25,000 дол. високоартістичного забезпечен-

Монреальська Союзова Округа

Невеличка але чесна компанія... Так назвемо нашу Округу в минулому році, яка числить загалом 10 Відділів, з яких три не ростуть, а нидіють, бо не придбали ані одного нового члена, а навпаки, втратили вони зі своїх 36 — двох членів. Зате інші Відділи виявили почуття організаційного обов'язку і спільно придбали 246 нових членів, що становить 17,7% до стану членів на початку року. Правда, втратили ми 84 члени із загальною відомою причиною, так що в висліді цього ми збагатились на 162 члени.

У тій чесній компанії першу скрипку заграв Пластовий 434 Відділ, здобувши 97, другу 28-літній 473 Відділ при УНО 45, третю — найбільший 471 при СУМ-і 35, четвертий з ряду заграв 465 на Лашін-ах із 26, п'ятий інструмент підніс 35-річний секретар «Самопоміч», а тепер 448 Відділ «Самопоміч» п. сен'єр Юрій Чайка із 21 членом. Шосте місце в сімці припало новонародженому 474 Відділові на Парк Екстеншен із 17 членами, і «покищо» останнє в сімці чесних місце припало Відділові «столичному» в Оттаві, який щойно відроджується.

Управа Округного Комітету Відділів держить часті контакти з головами і секретарями Відділів, бере участь у річних та інших зборах членів Відділів і в засіданнях Управ Відділів та в активній в національно-громадській праці на всіх фронтах, включно із «столичною» Оттавою.

Ми також свідомі того, що нам із онтарійського Округу в Торонто і з західною в Вінніпегу на про не йти, бо зайдя із коном не спряжати, і те саме з округами — потенціатами в Нью-Йорку, Філадельфії, Шінгаго, Клівленді, Дітроїті, Нью-Джерсі та інших. Змагачесь не збираєсь, але бажамо організаційної оцінки не кількістислосом, а відсотковим ключем, тоді наша округа займе заслужене місце в цілій організаційній діаспорі, що й буде заохотою до діяльної праці.

Н.Н.

Запрошуємо до конкурсу на найкращий твір про українку-піонерку

Для відзначення 100-річчя Канади і 75-річчя українського поселення в Канаді головна управа Ліги українців запрошує до конкурсу на найкращий твір про українку-піонерку.

На конкурс приймаються: літературні прозові твори (оповідання, повість), спогади і суспільні чи історичні нариси. Твір, призначений для конкурсу, має показати віддану працю української жінки в перші роки

Мій шлях прями у в просторах саскачеванських прерій. У сігнову заметіть о год. 10-ї вечора побив у до Саскатуну. По мене вїхали о. В. Івашко, Теодор Баран і його дочка панна Тереса. Замешкав я у резиденції о. Івашки, а більше перебував у п. Барана, в хаті якого обговорювано всі союзові питання, включно до методик асекування. Спільне перебування постійно вносило новий союзовий матеріал, а виповнювання алікацій при забезпечуванні давало практику, таку потрібну кожному секретареві, а це більше організатора. Пан Т. Баран — це інтелігентна людина і тому мас всі дані бути передовим обласним організатором на Захід Канади, де мас він дуже багато знайомих, головню отців — душпастирів, для яких розмалював багато церков.

У Саскатуні, де я маю багато знайомих, навіть шкільного товариша, як виявилось, є доволі багато союзових проблем, без роз'язки яких не може поступити вперед союзове життя. Треба було підготувати й наші відповіді на запитання загальної збори Відділу 444, вибрати до Управи Відділу нових людей, закласти нові і передати їм до виконання багато справ, забезпечити унаслідок затяжної хвороби секретаря Відділу п. М. Жеребецького. У висліді 16-го листопада на річних загальних Зборах Відділу вибрано нову Управу з д-ром С. Держком як предсідником, а Т. Бараном як секретарем. Заплановано велику організаційну акцію. Повну моральну допомогу у союзовій кампанії обіцяв Владика Андрей, який саме під цю пору задумав велику перебудову старечого дому.

Вдячний усім увічливим саскатунам, зокрема о. В. Івашкові, за гостинність, а панству Баранам за поміч праці та за опіку, після одного тижня перебування у Саскатуні, тим разом уже поїздом, бо працівники летунських ліній саме застрягли, поїхав я до Вінніпегу. Тут на короткий час задержався, відбув сходили Округи, ряд ділових офіційних розмов — і поспішив до Даунінгу, де відновлено суспендований Екзекутивний УНСоюзу Відділ 494, вибрано нову Управу з секретарем Софією Батюк і проведено пропагандивну акцію для відродження союзового життя.

Дафін — мантибоске місто, віддалене від Вінніпегу на 200 миль на північ, в якому живе до 40% українців. Українські католики й православна громада тут великі і свідомі, тому варто присвятити їм більше уваги й праці.

КАНАДІЙСЬКА СТАТИСТИКА УНСоюзу

НОВІ ЧЛЕНИ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА П'ЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ

Рік	Нові члени	Іх сума забезпечення	Пересічна сума
1962	474	\$ 651,500	\$1,374
1963	665	1,583,500	2,381
1964	521	1,257,000	2,412
1965	808	1,440,000	1,782
1966	1,154	2,585,600	2,240

НОВІ ЧЛЕНИ В 1966 ПО ОКРУГАМ

Округа	Ч. Відділів	Ч. нових членів
Торонто	32	704
Монреаль	10	248
Вінніпег	13	137
Кан. Відділи в Дітроїт. округу	4	67
Разом	59	1,154

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА П'ЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ

Рік	Число членів	Іх сума забезпечення	Пересічна сума
1962	7,400	\$8,807,866	\$ 920
1963	7,493	7,838,691	1,046
1964	7,492	8,605,892	1,148
1965	7,806	9,541,343	1,222
1966	8,361	11,287,934	1,410

ПОДІЛ ЧЛЕНІВ З КІНЦЕМ 1966 р.

Дорослі	4,816
Молодь	2,536
Активні члени	614
На безпл. і випл. заб.	395
Разом	8,361

ЗАГАЛЬНА СТАТИСТИКА

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу ЗА ДЕСЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ

1957	4,430	1962	4,093
1958	3,727	1963	4,446
1959	4,998	1964	4,398
1960	3,587	1965	4,896
1961	4,830	1966	4,994

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНІВ УНСоюзу ЗА ДЕСЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ

1957	75,986	1962	82,424
1958	76,864	1963	83,493
1959	79,199	1964	84,414
1960	79,600	1965	86,059
1961	81,441	1966	87,053

- ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ І БУДЬТЕ
- БЕЗПЕЧНІ, СТАВШІ ЧЛЕНОМ
- УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

поселення в Канаді, її високі прикмети духа і вклад у розбудову нового життя. Три найкращі твори будуть відзначені нагородами: 100 дол., 50 дол. і 25 дол. До конкурсу запрошуємо всіх, зокрема членів ЛУКЖ і молодь. Машинописи або зовсім

Омелян Петришин на лето-вище в неділю 5-го грудня.

У першій декаді грудня 1966 року я вернувся до дому з поїздки, яка тривала 85 днів, від 11-го вересня до 5-го грудня 1966 року.

Підсумки і загальні міркування із цієї поїздки такі:

— Неоранімово лежать цілісні оселі західних провінцій Канади, тому треба ці простори і свідомі українським елементом включити в мережу союзових Відділів.

— До цього діла потрібно людей, повних енергії, завзяття, ідейності, розуміння і віри в потребу існування великої української громади — економічної бази, якою є Український Народний Союз.

— Протиники УНСоюзу, яких зрідка можна зустріти, це звичайно індефренсупроти всіх проявів національно-духовного та господарського життя. Основна причина, чому УНСоюз не вийшов ще на Захід Канади на передові позиції, лежить у нас самих, бо ми ще не застартували справжньої, динамічної організаційної акції на широкі простори західних провінцій Канади.

— Здекларованих ворогів організаційної праці УНСоюзу теж не заперічується на публічних виступах, а коли наші Відділи у своїх балясах не виказують росту, то причини застою в браку організа-

ційних робітників, або робітників кваліфікованих.

— Змагатись за терен, за простір, за людей на тому просторі, за їхні душі зможемо з видними результатами щойно тоді, коли матимемо на кожній заглибленій і на кожну потребу вишколеного секретаря, організатора чи члена відділової Управи.

Я з розумом на початку моїх інформацій подав до відомо, які завдання має перед собою, вижджаючи в західній Канаді. Докладніші ділові завдання виславо вже давно до Головної Канцелярії. Тут же хочу підкреслити, що в цій поїздки я забезпечував сам і другим допомагав в організаційній праці.

Вважаю, що така поїздка була konieczною. Трагедія в тому, що УНСоюз не диспонує аж такими великими організаційними кадрами, щоб частіше міг висилати у дарників асекураційного діла в загроженні простори. Швидка і прониклива дія кваліфікованих союзових організаторів там, де цього вимагають певні потреби, надасть УНСоюзові ширшого розмаху і дозволить йому виконати свої важливі завдання, сповнити велику історичну роль.

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

...інтерпретувати...

ВІЛІМЕНТИК, КОМП.

РОКОВИНИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ І
СОВОРНОСТІ УКРАЇНИ

22-го січня в приміщенні УНДому в Порт-Відламі, наш місцевий Відділ УККА врочисто відзначив Роковини дня проголошення двох актів 22-го січня 1918 і 1919 років. Про цю врочистість попередили місцеві англомовна преса та українська радіопередача. Свято відбулося при значній кількості присутніх — місцевих і з Кольчестера українських громадян і двох парохів Української Католицької Церкви.

Програму започатковано відіграванням американського гімну, й відтак голова Відділу УККА — п. Олівер Василь

привітав всіх присутніх та говорив про події нашої найкращі українські військові формации, про їх подвиги, про які й досі згадує ввесь український нарід довшим словом і виявом глибокої пошани та належної любові. Він просив прийняти, щоб вони вставанням вшанували їхню світлу пам'ять, а також і виявом глибокої пошани та належної любові. Він просив прийняти, щоб вони вставанням вшанували їхню світлу пам'ять, а також і виявом глибокої пошани та належної любові. Він просив прийняти, щоб вони вставанням вшанували їхню світлу пам'ять, а також і виявом глибокої пошани та належної любові.

В містечкій частині програми виступив святою

доповідь п. Лехман Петро, відомий почесний член нашої місцевої української громади. В наступному, відбували виступи вірші та одна рецитация, що були добре виконані. Вони перепліталися з піснями, які відігравали наші молоді студенти: Марійка Осеф, Гали Ардиновська та Лідія Олівер. В програмі були вірші, які виступили дітями: Одарка й Ганя Денчик, Ксенія й Руза Курник, Катя Музика, Левко Антошик, Марійка Осефська, Ірка й Оля Гулич, Гали й Оля Олівер та панна Гали Ардиновська.

Свято закінчено схваленням прохоту резолюцій та відіграванням національного гімну — «Ще не вмерла України».

В. А.

ЗВЕРНЕННЯ

ДО ГРОМАДИНА З НАГОДИ СВІТЛИХ РОКОВИН
БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА
КАРДИНАЛА ІОСИФА СЛІШОГО.

Українки й українці!

1967 рік залишиться незабутнім роком подвійного Ювілею: 75-ліття народини й 50-ліття священицтва Блаженнішого Верховного Архієпископа Кардинала Кир Іосифа Слішого.

Звертаємося до всіх українських церковних і світських організацій, товариств і установ із закликом гідно відзначити цей подвійний ювілей концертами, бенкетами, сходинами.

Дякуємо в цьому році Всевисшньому, в особливий спосіб, за визволення Іопо-

відника Кир Іосифа з російського ув'язнення та просім Бога, щоб Він далі обдаровував нашого Доброго Пастира — Ювілята всіма ласками та благим многоліттям.

Нехай відзначення цих роковин буде виявом нашої глибокої відданості Дostoйному Ювілятові. Нехай героїчне життя і тернисті шляхи Українського Батька Священника, позначений турботами концентраційних таборів, стане для нас невичерпним джерелом сили до змагу за Божі й людські права та ідеали українського народу. Поновим, зокрема в цьому ювілейному році, нашу відданість Великому Ісповідникові й Мученикові за віру й народ, який далі безогордно й по-християнськи сприяє Україні. Об'єднаймося коло Ісповідника — Провидника Кир Іосифа духовно й дією, та вірно співпраймо з ним для збереження обряду, мови й традицій Рідної Церкви, яка далі буде стояти на сторожі християнської духовності Української Нації. Це нині, «єдине на потребу», що повинно порушити наше почуття оповідальності за долю українства в країнах нашого поселення. Нехай наші численні привіти Блаженнішому Кир Іосифові з усіх сторін світу будуть виявом нашої солідарності з Дostoйним Ювілятом, Сим-волом і Вірцем за самобутність і підметність Української Церкви у зв'язку віри з Вселенською Католицькою Церквою.

Нехай ці роковини скріплять нашу оборону проти наступу російського уряду й Української Православної й Католицької Церкви, які є перепорою в його постанові звідкувати Українську Націю. Пригадаймо західному християнському світові, з нагоди ювілею, як перед 25-ти роками російський уряд за поміччю свого ставленника московського патріярха, нищив нашу скарбницю священників, монашів чини й вірних та, в той час засудив нашого Ювілята на 18 літ каторги, терпіння й пониження. Пригадаймо всім в часі ювілейних святкувань, що й сьогодні гонити християн, російський імперіалістичний уряд уживав всіх посередніх заходів, щоб не допустити до обнови й до юридичної єдності Українських Церков за кордоном, та до їх скарбниці правового зв'язку з Матірньою Церквою в Україні, використовуючи в своїй дипломатичній стратегії екуменістичну, прихильну настанову провідників західних християн до місійних можливостей на совєтській і адміністративній території, території, обильно скропленої кров'ю християн — українців.

Нехай ці ювілейні святкування не кінчаються лише оправданням і потрібним пієтету про великі минулі заслуги Батька Народу. Наслідуймо Ювілята, Слугу Божого, в його ділах, силі волі, незхитній вірі, терпеливості й витривалості, в боротьбі за Бога й Націю, в часі цієї смутної Рідної Церкви. Поширюймо і поглиблюймо постійно нашу свідомість про те, що збереження соборності й утвердження єдиного Проводу Української Церкви в її Патріархальному Устрою це вигода, потреба й konieczність для того, щоб нам Богом дані й Ватиканом признані права для Української Церкви ніхто не топтав, та не легковажив її вірних. Підтримуймо неустанно, морально й матеріально далекосхідні задуми Великого Сина України й подвижника Української Церкви, Голову Синоду й Єпископів, Блаженнішого Верховного Архієпископа Кардинала Кир Іосифа, та разом з Дostoйним Ювілятом, Великого бажаймо.

Товариство за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви Красна Управа в ЗДА.

В лютому 1967 року.

НОВООБРАНА РАДА ДИРЕКТОРІВ УНКА
ВІДБУЛА СВОЇ ПЕРШІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

скликаного на 18-19 листопада цього року в Нью-Йорку. Ця справа не нова, вона актуальна від шістьох років, а насправді ідея такого конгресу сягає вже давніх, ще передвоєнних часів. Дійсна підготовка ведеться у двох Комісіях — Програмовій з центром у Вінніпегу, й Організаційній з центром у Нью-Йорку. Програмова Комісія видала в минулому році літографічним способом велику книгу у програмових справах і ту книгу розіслано всім центральним організаціям у всьому вільному світі. Світовий Конгрес Вільних Українців повинен стати могутньою політичною маніфестацією проти російсько-комуністичного окупанта й його політики в Україні. Звітодавець перелічує окремі дії, що намічені на Світовому Конгресі, як велика маніфестація в Медісон Сквер Гарден, що може помістити 17,000 осіб, — під Об'єднаними Націями, — культурні імпрези і т. п. Звітодавець підкреслює той момент, коли глибоко зворушений о. кан. д-р В. Кушнір виступав на останньому спільному засіданні Підготовчої Комісії в Нью-Йорку. Маніфест про скликання Світового Конгресу Вільних Українців.

Політична дискусія

Над звітами проф. Л. Добрянського й І. Лисогора відбулась спільна дискусія, в якій брали участь:

С. Куропас — чи не за скорше видано маніфест і встановлено дату Світового Конгресу, поки ще не переведено консолідації в УККА. А. Драган — в усіх центрах українських громад у світі свої проблеми, годі було ждати до часу настання ідеальної ситуації; хай у зв'язку з Світовим Конгресом окремі центри стараються мерщій завести у себе лад. Е. Саган просить підтримки для акції Українсько-американських ветеранів дстаті т. зв. державний чартер, що дасть їм змогу краще працювати для української справи.

А. Батюк висловлює острах, щоб не було невдачі на Світовому Конгресі. Гнат Білинський — ні в одній країні нема повної української консолідації, кожна країна має право бути репрезентована. М. Стахів — це буде Конгрес тільки вільних українців, коли в якій країні нема одної, а є дві репрезентації, але вони обидві вільні, то обидві мають право участі в Конгресі, зате власне більшість разом із деякими емігрантськими колами хочуть позбавити Світовий Конгрес характеру, що він репрезентує тільки вільних українців. І. Кедрин — формально схвалення різних резолюцій не підвищить поваги УККА ані Дирекційної Ради, треба займатись суттю сучасного політичного кризису та дати громаді дійсний провід. В. Базилюкський нарікає, що в «Свободі» замало пишеться про діяльність проф. Добрянського, — відповідь дав А. Драган. О. Килинник атакує «Свободу», радить не перебільшувати значення лівої опозиції та висловлює подяку проф. Добрянському. М. Ценко — СКВУ мусить бути політичною маніфестацією, але й залишити тривкий слід. І. Лисогір — вірять, що українці прибудуть з різних частин світу і що СКВУ буде успішним. А. Драган — перше місце на СКВУ мусить займати проблема України, кожна країна буде репрезентована, всі постанови будуть заздалегідь узгоджені. Степанія Пушкарєва — проф. Добрянський веде корисну боротьбу проти ворожих українству кол Вашингтону. С. Куропас — чому проф. Добрянський стільки вага присвячує Азії? Проф. Добрянський — в Азії є багато прихильників української визвольної справи й Азія фактуально улазилась у міжнародній політиці. Михайло Лисогір — Консолідація в УККА потрібна для консолідації навіть на терені «Самопоміч». Я. Падох — проти заргози т. зв. підставлених делегатів. А. Батюк — СКВУ мусить стати тільки політичною маніфестацією, проти творення ще якогось тіла. Д. Ярмо — проти пов'язання СКВУ з підписом Третього Універсалу. Д. Левчук — зовнішня політика УККА правильна, внутрішня погана, тому завинила кризу. В. Галан — УККА веде тільки оборону політику, треба перейти до офензивної, — треба доказувати, що визвольні інтереси України лежать в інтересі Америки. Треба створити при Екзекутиві Політичну Комісію. М. Стахів — звітує про рішення Комісії Публікації: рішено видати книжку Кларенса Меннінга про порівняння української національної революції з американською та підтримати, як другий том, книжку, запропоновану Об'єднанням воїнів українців — про першу російсько-більшовицьку агресію в Європі, якою була агресія проти України з ціллю її колоніального поневолення. Комісія публікації плянує видати повну історію українських визвольних змагань. Гн. Білинський відчитав Заклик до збірки фондів

на цю видавничу ціль. І. Хомко — не забуває справи Лемківщини й її доброї майи. На бажання прийняти І. Лисогір інформував про заходи Консолідаційної Комісії. Висловлюється оптимістично про те, що вдається мирно поладнати суперечку з опозицією щодо складу виконаних органів. Висловлюється проти прохоту деякого з прийнятих — назначити визвольні терміни, до якого повинна закінчитись та консолідаційна акція.

Гнат Білинський обговорює дату СКВУ. Пропонує, щоб п. Антін Батюк скликав П'яті доповіді ред. Кедрина спеціально для обговорення болючої актуальної проблеми українства. Треба розмежувати компетенції Екзекутиву, Ради Директорів й Політичної Ради. На внесення М. Стахова — прийнято з подякою звіти президента й віцепрезидента УККА про політичну діяльність і СКВУ. Рішено: Рада Директорів очікує звіту Програмової Комісії СКВУ.

Вправу обрання 7-ох членів Статутної комісії віділено до закінчення консолідаційних заходів. Зате обрано 7 осіб для Комісії членських справ у складі: Спринський, Куропас, Базарко, Семанюк, Борецький, Пелешок й Калинник.

Уточні «Внесків і запитів» виринула справа кризи у Філадельфійському Відділі УККА. Остаточне утворення дво-д-р В. Галана пере-вести ще раз тамтешні консолідаційні заходи, щодо яких д-р Галан висловлює оптимістично. Д-р В. Галан запросив всіх на 3-й і 4-й українських комбатантів у Філадельфії 3-4 червня ц. р. і на посвячення першого в Америці Дому українських ветеранів. О год. 7:30 за-закрито наради.

В Балтіморі відбувся літературний вечір
письменниці Дарії Ярославської

Балтімор. — В суботу 4 березня ц. р. тут відбувся заходом Української Студентської Громади авторський вечір відомої української емігрантської письменниці Дарії Ярославської. Вечір за оригінально підбраною програмою відкрив голова УСГ в Балтіморі Андрій Чорнодольський, після чого доповідь про творчість Дарії Ярославської виступив проф. Василь Лев, який підкреслює, що почин вштовтування молоддю авторських вечорів українських письменниць і письменниць з дуже позитивний і гідний наслідують. З черги двох студентів — Ярослава Зелінська та Андрій Татчин читали римовані дефініції «Кредо», ілюстровані творами різних композиторів, як також дефініцію «Україна» за музичною композицією Марійки Хмільської, якою коїм тогочасною етюд Дарії Ярославської «Правор». В наступному Олег Булава прочитав вийнотий із недрукованої, це повісті «Всесна почалась» і сама авторка прочитала два із своїх нових творів, як також римовану дефініцію «Творець». У короткому слові до

Ч. 18

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

